

авіаперельоти в Україні регулюються Правилами повітряних перевезень пасажирів та багажу, затвердженими Наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 20.04.2010 року № 216. (Далі – Правила). Вони були розроблені на основі міжнародних договорів (Варшавська конвенція 1929 р. та Монреальська конвенція 1999 р.) та Загальних умов перевезень пасажирів та багажу, встановлених Міжнародною асоціацією повітряного транспорту (IATA).

На даний момент в Україні компенсації на внутрішніх рейсах набагато менші, аніж на міжнародних. Вони складають зараз 400 доларів за сумку з урахуванням того, що вона не може важити більше 20 кілограм.

Проте Міністерство інфраструктури України 25 вересня 2012 року оголосило, що воно готує нові правила перевезення пасажирів і багажу, згідно з якими порядок відшкодування збитків буде поширюватися на всі перельоти, в тому числі і внутрішні. Отже, проблема правового регулювання у випадку втрати багажу є дуже важливою, адже з нею може стикнутися будь-хто і будь-де.

З метою модернізації та уніфікації різноманіття міжнародно-правових та національних норм повітряного законодавства доцільним вважається втілення таких рекомендацій:

- доведення норм існуючого міжнародного та національного повітряного законодавства до відповідності з нормами Монреальської конвенції про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень 1999 р.;

- урегулювання питань відшкодування матеріальної та моральної шкоди, заподіяної авіаперевізниками з приводу затримання, пошкодження або втрати багажу;

- введення додаткового механізму фінансування компенсації, який дасть змогу ув'язати адекватний рівень захисту постраждалих та належний захист авіаперевізника.

Література

1. Габдуллина Ю. Что делать, если авиакомпания потеряла ваш багаж / Ю. Габдуллина [Электронный ресурс] // "Судебно-юридическая газета". – №143-144. -2012. – Режим доступа: http://smi.liga.net/articles /2012-07-10 / 6167467- chto_delat_esli_aviakompaniya_poteryala_vash_bagazh.htm

2. Гамзе О. Больше прав в случае потери багажа / О. Гамзе [Электронный ресурс] // Журнал "Русский вояж". – № 11. – Режим доступа: <http://voyage.rusverlag.de/2011/07/01/1525/>

3. Григоров О. Конвенційні стандарти відповідальності повітряного перевізника та законодавча практика України / О. Григоров [Електронний ресурс]. // Український щорічник міжнародного права. – 2008. – http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Ushchmp/2008/sections-/2008-2-IL_practice_of_Ukraine.pdf

4. Онищенко О.А. Тенденції розвитку міжнародного повітряного законодавства / О. А. Онищенко // Науково-виробничий журнал "Держава та регіони". – Серія "Право". – 2012. – № 1. – С. 238-241.

УДК 346.12 (043.2)

Пустотіна Д. М.,

студентка,

Юридичний інститут

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Козирева В. П., к.ю.н., доцент

ДЕРЖАВНА АВІАЦІЙНА СЛУЖБА ЯК ОРГАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВОПОРЯДКУ У СФЕРІ АВІАПЕРЕВЕЗЕННЯ ТА ЛІЦЕНЗУВАННЯ

Господарський правопорядок в Україні формується на основі оптимального поєднання ринкового саморегулювання економічних відносин суб'єктів господарювання та державного регулювання макроекономічних інтересів, відповідно до ст. 5 Господарського кодексу України. У свою чергу державне регулювання господарської діяльності – це діяльність держави в особі компетентних органів по регулюванню розвитку економіки у відповідності з потребами суспільства, яка здійснюється у певних формах державного регулювання. Державна авіаційна служба України (далі – Державіаслужба) як центральний орган виконавчої влади є одним із вищезазначених елементів компетентних органів держави, здійснює державне регулювання господарської діяльності та забезпечує реалізацію державної політики в сфері

цивільної авіації [1]. Основними завданнями Державіаслужби України є:

- внесення пропозицій щодо формування державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору;
- реалізація державної політики у сфері цивільної авіації;
- організація розроблення нормативно-правової бази для регулювання діяльності у галузі цивільної авіації;
- сертифікація та реєстрація об'єктів і суб'єктів цивільної авіації;
- ліцензування авіаційних перевезень;
- регулювання використання повітряного простору та організація повітряного руху;
- організація авіаційних перевезень;
- сприяння провадженню зовнішньоекономічної і міжнародно-правової діяльності цивільної авіації [1].

Відповідно до загальних положень про приліт, транзит та виліт повітряних суден всі повітряні судна, що здійснюють міжнародні польоти на територію або вилітають з території України, повинні виконуватися з українським штурманом на борту за винятком авіакомпаній країн учасниць-співдружності незалежних держав (СНД); дозвіл на виконання міжнародних польотів у повітряному просторі України видається Державною авіаційною адміністрацією [2]. Державна авіаційна служба встановлює Державний реєстр перевізних документів суворого обліку, визначає типові тексти оголошень в аеропортах та на борту повітряних суден, надає методичні рекомендації з оформлення електронних авіаційних перевізних документів [2]. На наш погляд, повноваження Державної служби у сфері ліцензування є такими, що відповідають Державній авіа службі України. Відповідно до Закону України "Про ліцензування окремих видів господарської діяльності" ліцензування – це видача, переоформлення та анулювання ліцензій, видача дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ та ліцензійних реєстрів тощо [3]. Тож, Державна авіаційна служба є одним з органів ліцензування, який здійснює ліцензійну політику у сфері цивільної авіації. Як орган виконавчої влади вказана служба встановлює види діяльності в авіаційній галузі України, що підлягають ліцензуванню, а саме – надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом [3]. У свою чергу ліцен-

зування на авіаційному транспорті здійснюється відділом ліцензування і сертифікації суб'єктів та регулювання перевезень небезпечних вантажів управління авіаційних перевезень та ліцензування департаменту авіаційних перевезень та аеропортів Державіаслужби України, а плата до Державного бюджету України за видачу ліцензії становить одну мінімальну заробітну плату, за переоформлення – 5 неоподаткованих мінімумів доходів громадян [4].

Варто наголосити, що Державна авіаційна служба є важливим компонентом забезпечення правомірного та належного функціонування сфери цивільної авіації. На цей орган виконавчої служби України покладається широке коло повноважень, серед яких одними з найважливіших є забезпечення авіаперевезення та ліцензування.

Література

1. Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України: Указ Президента України від 6 квітня 2011 року № 398/2011// Офіційний Вісник Президента України. – 2011. – №9. – Стор. 109. – Ст. 551.
2. Приліт, транзит та виліт повітряних суден [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www/avia/gov.ua/documents/diyalnist/Aviaperevezennya-ta-litsenzuvannya/30118.html>
3. Про ліцензування певних видів господарської діяльності: Закон України від 01.06.2000 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – №36. – Ст. 299
4. Ліцензування авіаперевезень [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www/avia/gov.ua/documents/diyalnist/Aviaperevezennya-ta-litsenzuvannya/30118.html>